

lerne i lov om offentlig forsorg. Er administrationen af husmoderafløsning eller hjemmehjælp henlagt til en særlig institution, kan socialministeren godkende, at revisionen tilrettelægges på anden måde.

§ 10. Socialministeren ansætter en konsulent til at yde kommunerne vejledning ved administrationen af husmoderafløsning

og hjemmehjælp og til at føre tilsyn med undervisningen på de godkendte kursus.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. april 1968.

Stk. 2. Lov nr. 153 af 24. april 1963 om husmoderafløsning ophæves.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 153 af 24. april 1963 om husmoderafløsning er trådt i kraft med virkning fra 1. april 1963. Om lovforslagets behandling henvises til Folketingstidende 1962-63, sp. 2062, 2302, 4651 og 4787, tillæg A. sp. 533, tillæg B. sp. 525 og 593, og tillæg C. sp. 307. Ifølge lovens § 8, stk. 4, skal loven optages til revision i folketingsåret 1967-68. Forslag til en revideret husmoderafløsningslov blev fremsat af ministeren for familiens anliggender i november 1967, men bortfaldt ved den pågældende folketingssamlings slutning. (Folketingstidende 1967-68 sp. 1057 og 1955).

Efter loven af 24. april 1963 skal en husmoderafløsningsordning være indført i alle landets kommuner pr. 1. april 1968. Siden denne lovs ikrafttræden er husmoderafløsning indført i størstedelen af kommunerne, og erfaringerne viser, at loven har givet det fornødne grundlag for gennemførelse af en husmoderafløsningsordning, der kan virke tilfredsstillende.

Også hjemmehjælpsordningen skal være indført i kommunerne pr. 1. april 1968. Reglerne om hjemmehjælp var oprindeligt optaget i selve invalide- og folkepensionslovgivningen, men findes nu i lov nr. 114 af 15. april 1964 om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, der trådte i kraft med virkning fra 1. april 1964, men pr. 1. april 1968 kan ventes afløst af en revideret omsorgslov, hvortil forslag fremsættes samtidig med nærværende lovforslag.

Husmoderafløsning er en rent midlertidig hjælp til et hjem i forbindelse med sygdom eller med en fødsel. Hjælp kan ydes også til hjem, der ikke til daglig passes af en husmoder, når den, der plejer at udføre det daglige arbejde, er syg, og de øvrige personer i husstanden på grund af svagelighed, eller fordi de ikke kan forsømme deres arbejde, er ude af stand til på forsvarlig måde at påtage sig den

nødvendige husgerning. Hjælp kan ydes til hjem, hvor normalt ingen er hjemme om dagen, således hjem, hvor begge forældre har udearbejde, når en person, f. eks. et barn, på grund af sygdom må blive i hjemmet. Hjemmehjælp er en mere varig bistand til invalide- og folkepensionister, som ydes navnlig med henblik på, at de kan blive i deres egne hjem så længe som muligt i stedet for at blive optaget på alderdomshjem eller plejehjem.

Da husmoderafløsning og hjemmehjælp i mange kommuner administreres under ét, og det i adskillige kommuner er den samme kreds af kvinder, der udsendes snart som husmoderafløser, snart som hjemmehjælper, skønnes det hensigtsmæssigt at samlede reglerne om de to bistandsordninger i en fælles lov. Dette nødvendiggør imidlertid, at der indføres en fælles refusionsregel for kommunernes lønudgifter, jfr. nedenfor.

Det foreslås samtidig i tilknytning til den regel om hjælp til personer med et barn i hjemmet med fysiske eller psykiske lidelser, der blev indsat som § 73 i lov om offentlig forsorg fra 1. april 1967, at kommunerne får adgang til at udsende husmoderafløser til sådanne hjem og til andre hjem, der har et barn med en fysisk eller psykisk lidelse, til aflastning af den, der varetager den daglige pasning af barnet.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Det påhviler kommunerne pr. 1. april 1968 at have en husmoderafløsnings- og en hjemmehjælpsordning, jfr. bemærkningerne foran, og forslaget fastholder denne forpligtelse for kommunerne. Flere kommuner kan som hidtil i fællesskab tilrettelægge en ordning.